

Sesijas dokuments

B9-0254/2021 }
B9-0255/2021 }
B9-0256/2021 }
B9-0257/2021 }
B9-0258/2021 }
B9-0259/2021 } RC1

28.4.2021

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMSS&D

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu

nolūkā aizstāt šādus rezolūcijas priekšlikumus:

B9-0254/2021 (Kreisie)
B9-0255/2021 (Verts/ALE)
B9-0256/2021 (S&D)
B9-0257/2021 ("Renew")
B9-0258/2021 (PPE)
B9-0259/2021 (ECR)

par Pakistānas tiesību aktiem pret zaimošanu, jo īpaši *Shagufta Kausar* un
Shafqat Emmanuel lietu
(2021/2647(RSP))

***Željana Zovko, Peter van Dalen, Isabel Wiseler-Lima, David McAllister,
Michael Gahler, Sandra Kalniete, György Hölvényi, Sara Skytvedal, Miriam
Lexmann, Loránt Vincze, Krzysztof Hetman, Róża Thun und Hohenstein,
Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, David Lega, Romana Tomc, Tomáš***

RC\1230308LV.docx

PE692.510v01-00 }
PE692.511v01-00 }
PE692.512v01-00 }
PE692.513v01-00 }
PE692.514v01-00 }
PE692.515v01-00 } RC1

Zdechovský, Peter Pollák, Christian Sagartz, Adam Jarubas, Janina Ochojska, Frances Fitzgerald, Lefteris Christoforou, Inese Vaidere, Paulo Rangel, Vangelis Meimarakis, Stanislav Polčák, Loucas Fourlas, Jiří Pospíšil, Antonio López-Istúriz White, Luděk Niedermayer, Eva Maydell, Michaela Šojdrová, Vladimír Bilčík, Tom Vandenkendelaere, Ivan Štefanec

PPE grupas vārdā

Marek Belka, Isabel Santos, Evin Incir

S&D grupas vārdā

Ulrike Müller, Malik Azmani, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Olivier Chastel, Katalin Cseh, Vlad Gheorghe, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Svenja Hahn, Karin Karlsbro, Moritz Körner, Dragoş Pişlaru, Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Michal Šimečka, Nicolae Ştefănuţ, Ramona Strugariu, Dragoş Tudorache, Hilde Vautmans, Urmas Paet

grupas "Renew" vārdā

Reinhard Bütikofer, Hannah Neumann

Verts/ALE grupas vārdā

Anna Fotyga, Karol Karski, Charlie Weimers, Emmanouil Fragkos, Ruža Tomašić, Jadwiga Wiśniewska, Elżbieta Kruk, Assita Kanko, Ryszard Czarnecki, Bogdan Rzońca, Tomasz Piotr Poręba, Elżbieta Rafalska, Veronika Vrecionová, Bert-Jan Ruissen, Nicola Procaccini, Witold Jan Waszczykowski, Adam Bielan, Angel Dzhambazki, Raffaele Fitto, Carlo Fidanza, Valdemar Tomaševski

ECR grupas vārdā

Emmanuel Maurel

grupas "The Left" vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Pakistānas tiesību aktiem pret zaimošanu, jo īpaši *Shagufra Kausar* un *Shafqat Emmanuel* lietu (2021/2647(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Pakistānu, jo īpaši 2010. gada 20. maija rezolūciju par reliģijas brīvību Pakistānā¹, 2013. gada 10. oktobra rezolūciju par nesenajiem pret kristiešiem vērstas vardarbības un vajāšanas gadījumiem, jo īpaši *Maaloula* (Sīrija), *Peshawar* (Pakistāna) un mācītāja *Saeed Abedini* lieta (Irāna)², 2014. gada 17. aprīļa rezolūciju par Pakistānu – nesenie vajāšanas gadījumi³, 2014. gada 27. novembra rezolūciju par Pakistānas tiesību aktiem par zaimošanu⁴ un 2017. gada 15. jūnija rezolūcija par Pakistānu, īpaši cilvēktiesību aizstāvju situāciju un nāvessodu⁵,
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un jo īpaši tā 6., 18. un 19. pantu,
- ņemot vērā Starptautisko konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu,
- ņemot vērā ANO augstās cilvēktiesību komisāres runaspersonas, *Rupert Colville*, piezīmes, jo īpaši viņa 2020. gada 8. septembra preses brīfinga piezīmes par Pakistānu,
- ņemot vērā Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojumus par Pakistānu,
- ņemot vērā 2019. gada ES un Pakistānas stratēģisko attiecību stiprināšanas plānu, ar ko izveido saskaņotu pamatu savstarpējai sadarbībai attiecībā uz tādām prioritātēm kā demokrātija, tiesiskums, laba pārvaldība un cilvēktiesības,
- ņemot vērā ANO Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju un ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,
- ņemot vērā Komisijas un Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos 2020. gada 10. februāra kopīgo ziņojumu par vispārējo preferenču shēmu, kas aptver laikposmu no 2018. līdz 2019. gadam (JOIN(2020)0003), un jo īpaši attiecīgo vērtējumu par Pakistānu saistībā ar ES īpašo veicināšanas režīmu ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai (VPS+) (SWD(2020)0022),
- ņemot vērā 2013. gada ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu

¹ OV C 161 E, 31.8.2011., 147. lpp.

² OV C 181, 19.5.2016., 82. lpp.

³ OV C 443, 22.12.2017., 75. lpp.

⁴ OV C 289, 9.8.2016., 40. lpp.

⁵ OV C 331, 18.9.2018., 109. lpp.

un aizsardzību,

- ņemot vērā ES 2013. gada pamatnostādnes par nāvessodu,
- ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,
- A. tā kā kopš 1986. gada Pakistānas strīdīgie likumi par zaimošanu ir spēkā to pašreizējā formā, kas par pravieša Muhameda zaimošanu paredz nāvessodu vai mūža ieslodzījumu;
- B. tā kā Pakistānas likumi pret zaimošanu, lai gan tie nekad nav noveduši līdz oficiālai nāvessoda izpildīšanai, kūda uz vajāšanu, vardarbību pret apsūdzētajiem un viņu slepkavību; tā kā cilvēkiem, kurus apsūdz zaimošanā, ir jābaidās par savu dzīvību neatkarīgi no tiesvedības iznākuma; tā kā ir plaši zināms, ka Pakistānas likumi pret zaimošanu bieži tiek izmantoti ļaunprātīgi, izvirzot nepatiesas apsūdzības, kas kalpo apsūdzētāja personīgajām interesēm;
- C. tā kā sakarā ar Pakistānas likumiem pret zaimošanu reliģiskajām minoritātēm ir bīstami brīvi paust savu viedokli vai atklāti iesaistīties reliģiskās darbībās; tā kā tā vietā, lai aizsargātu reliģiskās kopienas, šie likumi ir izraisījuši baiļu ēnu pār Pakistānas sabiedrību; tā kā jebkādus mēģinājumus reformēt šos likumus vai to piemērošanu aptur draudi un slepkavības; tā kā mēģinājumi apspriest šos jautājumus plašsaziņas līdzekļos — tiešsaistē vai bezsaistē — bieži vien saskaras ar draudiem un vajāšanu, tostarp no valdības puses;
- D. tā kā pašlaik cietumos saistībā ar apsūdzībām zaimošanā atrodas vairāki desmiti cilvēku, viņu vidū musulmaņi, hinduisti, kristieši un citi; tā kā vairākus apsūdzētos ir nogalinājis vardarbīgs pūlis; tā kā pastāv milzīgs spiediens uz Pakistānas tiesu sistēmu; tā kā tiesvedība nereti ilgst daudzus gadus un tai ir postoša ietekme uz nevainīgiem Pakistānas pilsoņiem un viņu ģimenēm un kopienām;
- E. tā kā pēdējā gada laikā Pakistānā ir satraucoši palielinājies apsūdzību skaits par “zaimošanu” tiešsaistē un bezsaistē; tā kā daudzas no šīm apsūdzībām ir vērstas pret cilvēktiesību aizstāvjiem, žurnālistiem, māksliniekiem un sabiedrības atstumtākajām personām; tā kā Pakistānas likumi pret zaimošanu arvien vairāk tiek izmantoti personisku rēķinu kārtošanai vai politiskiem mērķiem, pārkāpjot tiesības uz reliģijas un ticības brīvību un uzskatu un vārda brīvību;
- F. tā kā Pakistānā tiesvedības procedūras zaimošanas lietās ir ļoti nepilnīgas; tā kā notiesājošiem spriedumiem pietiek ar pierādījumiem, kuru standarts ir zems, un tiesu iestādes bieži vien nekritiski pieņem apsūdzības; tā kā bieži vien notiek vadīšanās no pieņēmuma, ka apsūdzētie ir vainīgi, un viņiem ir jāpierāda savs nevainīgums, nevis otrādi;
- G. tā kā domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvība attiecas gan uz reliģiju sekotājiem, gan uz ateistiem, agnostiķiem un cilvēkiem bez konkrētas reliģiskās pārliecības;

- H. tā kā Pakistāna ir parakstījusi attiecīgos starptautiskos cilvēktiesību nolīgumus, tostarp Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu, kuri ietver noteikumus par tiesībām uz dzīvību, tiesībām uz taisnīgu tiesu, vienlīdzību likuma priekšā un nediskrimināciju;
- I. tā kā tiesas procesu atlikšana ir bijis kopīgs faktors vairākās lietās par personām, kas apsūdzētas zaimošanā, un bieži pastāv aizdomas par tiesnešiem, ka viņi izmanto šo taktiku, izvairoties pieņemt spriedumu, kas attaisno apsūdzēto; tā kā Pakistānas krimināltiesību sistēmā strādājošajiem, tostarp juristiem, policistiem, prokuroriem un tiesnešiem, bieži vien netiek ļauts veikt darbu efektīvi, objektīvi un bez bailēm; tā kā lieciniekiem un upuru ģimenēm ir nācies slēpties, baidoties no represijām;
- J. tā kā 2020. gadā situācija Pakistānā turpināja pasliktināties, jo valdība sistemātiski īstenoja likumus pret zaimošanu un neaizsargāja reliģiskās minoritātes pret pāridarījumiem no nevalstisku daļībnieku puses, kā rezultātā strauji pieauga mērķtiecīgas nogalināšanas, lietas saistībā ar zaimošanu, piespiedu pāriešana citā konfesijā un naida runa, kas vērsta pret reliģiskajām minoritātēm, tostarp ahmadi, šiītiem, hindu, kristiešiem un sikhiem; tā kā 2020. gadā nolaupīšana, piespiedu pāriešana islāmā, izvarošana un piespiedu laulības joprojām apdraudēja reliģisko minoritāšu sievietes un bērnus, jo īpaši hindu un kristiešus;
- K. tā kā 2021. gada 2. martā ir pagājuši 10 gadi kopš bijušā Pakistānas minoritāšu lietu ministra Shahbaz Bhatti nogalināšanas pēc tam, kad viņam tika izteikti draudi pēc viņa publiskas uzstāšanās ar runu, kurā viņš bija vērsies pret tiesību aktiem par zaimošanu;
- L. tā kā pakistāniešu ģimene *Shagufta Kausar* un *Shafqat Emmanuel* 2014. gadā tika notiesāti uz nāvi par zaimošanu; tā kā šīs apsūdzības tika pamatotas ar to, ka no tālruņa numuru, kas reģistrēts uz *Shagufta Kausar* vārda, personai, kura šos laulātos apsūdz zaimošanā, it kā tikusi nosūtītas īsziņas, kurās apvainots pravietis Muhameds;
- M. tā kā liecības, uz kuru pamata pāris tika notiesāts, var uzskatīt par ļoti nepamatotām; tā kā tas apstāklis, ka viņi ir analfabēti, atspēko pieņēmumu, ka viņi būtu varējuši nosūtīt īsziņas; tā kā izmeklēšanas vajadzībām nav ticis izņemts telefons, kas, kā apgalvots, ticis izmantots īsziņu sūtīšanai; tā kā neilgi pirms apsūdzības šim pārim bija strīds ar personu, kura viņus apsūdz; tā kā ir pamats uzskatīt, ka pāris ir ticis spīdzināts;
- N. tā kā pāris tiek turēts apcietinājumā līdz brīdim, kad tiesa pieņems nolēmumu par viņu apelācijas sūdzību par piespiesto nāvessodu; tā kā viņu apelācijas sūdzības uzklaušanās bija jānotiek 2020. gada aprīlī, sešus gadus pēc viņu notiesāšanas, bet tā ir tikusi vairākkārt atlikta, pēdējo reizi — 2021. gada 15. februārī;
- O. tā kā ģimene kopš notiesāšanas ir nošķirta no saviem četriem bērniem;
- P. tā kā *Shafqat Emmanuel* cieš no 2004. gadā notikuša nelaimes gadījuma sekām, kura rezultātā ir bojātas muguras smadzenes, un cietumā viņam netiek sniegta pienācīga medicīniskā palīdzība; tā kā *Shagufta Kausar* ir izolēta sieviešu cietumā un cieš no

depresijas, kas radusies viņas situācijas dēļ;

- Q. tā kā Lahoras Augstā tiesa ir vairākkārt atlikusi lietas izskatīšanu un tā kā pāra advokāts *Saiful Malook* intensīvi darbojās, lai panāktu, ka beidzot notiek *Shagufta Kausar* un *Shafqat Emmanuel* lietas uzklauššana tiesā un lai ievērotu viņu tiesības uz taisnīgu tiesu;
- R. tā kā saskaņā ar Pakistānas Sociālā taisnīguma centra sniegtajiem datiem laikposmā no 1987. gada līdz 2021. gada februārim saskaņā ar tiesību aktiem pret zaimošanu ir apsūdzēti vismaz 1855 cilvēki un vislielākais apsūdzību skaits bijis izvirzīts 2020. gadā;
- S. kā 2017. gada aprīlī saniknots pūlis nogalināja musulmaņu studentu *Mashal Khan*, pēc tam, kad tika apgalvots, ka tiešsaistē ievietots zaimojošs saturs — par ko nekādas liecības netika atrastas; tā kā *Junaid Hafeez*, universitātes pasniedzējs *Bahauddin Zakariya* universitātē, 2013. gada martā tika arestēts par to, ka viņš, kā apgalvots, izteica zaimojošas piezīmes, viņš tika turēts vieninieka kamerā piecu gadu tiesas procesa laikā un atzīts par vainīgu zaimošanā un 2019. gada decembrī tiesu iestādes Pakistānā viņam piesprieda nāvessodu; tā kā ANO cilvēktiesību eksperti nosodīja šo sodu kā “taisnīgas tiesas farsu,” kas ir pretrunā starptautiskajām tiesībām;
- T. tā kā pieaug tiešsaistes un bezsaistes uzbrukumi žurnālistiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, jo īpaši pret sievietēm un sabiedrības atstumtākajām grupām, tostarp reliģisko minoritāšu pārstāvjiem, nabadzīgākiem cilvēkiem un personām ar invaliditāti; tā kā šādi uzbrukumi bieži ietver viltus apsūdzības par zaimošanu, kas var izraisīt fiziskus uzbrukumus, slepkavības, patvaļīgu apcietināšanu un aizturēšanu;
- U. tā kā Pakistāna kopš 2014. gada ir guvusi labumu no tirdzniecības preferencēm saskaņā ar VPS+ programmu; tā kā šā vienpusējā tirdzniecības nolīguma sniegtie ekonomiskie ieguvumi valstij ir ievērojami; tā kā VPS+ statuss ir saistīts ar pienākumu ratificēt un īstenot 27 starptautiskās konvencijas, tostarp saistības garantēt cilvēktiesības un reliģijas brīvību;
- V. tā kā Komisija savā jaunākajā VPS+ novērtējumā par Pakistānu 2020. gada 10. februārī puda dažādas nopietnas bažas par cilvēktiesību situāciju valstī, jo īpaši par progresu trūkumu nāvessoda piemērošanas jomas un īstenošanas ierobežošanā;
- W. tā kā Pakistānā pastāvīgi tiek izmantots likums par zaimošanu, jo pasaulē pieaug reliģijas brīvības un vārda brīvības ierobežojumi, kas saistīti ar reliģiju un ticību; tā kā 2019. gada martā ANO īpašais referents reliģijas vai ticības brīvības jautājumos minēja *Asia Bibi* lietu kā vienu no piemēriem, kad atjaunojas tiesību akti, kas vērsti pret zaimošanu un pret apostāzi, un sabiedriskās kārtības likumu izmantošana, lai ierobežotu, ka vārda izpausme tiek uzskatīta par aizskarošu, attiecinot to tikai uz reliģiskām kopienām;
- X. tā kā radikālo Pakistānas grupu atkārtotie un maldinošie uzbrukumi Francijas iestādēm un Pakistānas valdības nesenie paziņojumi zaimošanas dēļ ir saasinājušies, kopš Francijas iestādes reaģēja uz teroristu uzbrukumu Francijas skolas skolotājam par vārda

brīvības aizstāvēšanu, mudinot Francijas iestādes 2021. gada 15. aprīlī ieteikt saviem valstspiederīgajiem uz laiku pamest Pakistānu; tā kā 20. aprīlī valdošais partijas loceklis Pakistānas Nacionālajā asamblejā iesniedza rezolūciju, pieprasot rīkot debates par Francijas vēstnieka izraidīšanu,

1. pauž bažas par *Shagufta Kausar* un *Shafqat Emmanuel* veselību un labklājību un mudina Pakistānas iestādes nekavējoties nodrošināt pienācīgu medicīnisko aprūpi; pauž bažas par *Shagufta Kausar* un *Shafqat Emmanuel* veselību un labklājību un mudina Pakistānas iestādes nekavējoties nodrošināt pienācīgu medicīnisko aprūpi;
2. ka *Shagufta Kausar* un *Shafqat Emmanuel* apelācijas sūdzības izskatīšana tiek atlikta; aicina Lahoras Augsto tiesu pieņemt nolēmumu pēc iespējas ātrāk un sniegt pamatotu paskaidrojumu par jebkādu turpmāku atlikšanu;
3. norāda, ka *Shafqat Emmanuel* tiek turēts slimnīcā viņa stāvokļa nopietnības dēļ un divreiz ārstēts ārpus *Faisalabad* cietuma; pauž nožēlu par to, ka pāris septiņus gadus ir turēts nebrīvē un ir izolēts cits no cita un no viņu ģimenēm; tādēļ aicina Pakistānas valdību nodrošināt, lai cietumos tiktu nodrošināti pienācīgi un humāni apstākļi;
4. pauž bažas par to, ka Pakistānā joprojām tiek ļaunprātīgi izmantoti tiesību akti par zaimošanu, kas saasina pastāvošās reliģiskās atšķirības un tādējādi veicina reliģiskās neiecietības, vardarbības un diskriminācijas gaisotni; uzsver, ka Pakistānas tiesību akti par zaimošanu nav saderīgi ar starptautiskajiem cilvēktiesību aktiem un tos arvien vairāk izmanto, lai vērstos pret neaizsargātām minoritāšu grupām valstī, tostarp šītiem, ahmadiešiem, hinduistiem un kristiešiem; tāpēc aicina Pakistānas valdību pārskatīt šos tiesību aktus un beigu beigās atcelt to piemērošanu; aicina aizsargāt tiesnešus, aizstāvības advokātus un aizstāvības lieciniekus visās tā sauktajās zaimošanas lietās;
5. aicina Pakistānu atcelt Valsts kriminālkodeksa 295-B un C iedaļu un visā valstī ievērot un ievērot tiesības uz domas, apziņas, reliģijas un vārda brīvību, faktiski aizliedzot tiesību aktu par zaimošanu izmantošanu; turklāt aicina Pakistānas valdību grozīt 1997. gada Pretterorisma aktu, lai nodrošinātu, ka zaimošanas lietas netiek tiesātas pretterorisma tiesās, un nodrošināt iespēju piešķirt drošības naudu iespējamās zaimošanas lietās;
6. uzsver, ka reliģijas vai ticības brīvība, vārda un vārda brīvība un minoritāšu tiesības ir cilvēktiesības, kas nostiprinātas Pakistānas konstitūcijā;
7. aicina Pakistānas valdību viennozīmīgi nosodīt kūdīšanu uz vardarbību un diskrimināciju pret valstī mītošajām reliģiskajām minoritātēm; aicina Pakistānas valdību ieviest efektīvas, procesuālas un institucionālas garantijas izmeklēšanas, prokuratūras un tiesu iestāžu līmenī, lai novērstu tiesību aktu par zaimošanu ļaunprātīgu izmantošanu līdz to atcelšanai; pauž nožēlu par pastāvīgo diskrimināciju un vardarbību pret reliģiskajām minoritātēm Pakistānā, tostarp kristiešiem, ahmadiešu musulmaņiem, šītiem un hinduistiem; atgādina par 2014. gada puļa uzbrukumu ahmadiešu kopienai *Gujanwala* pēc apgalvojumiem par zaimošanu pret tās locekli *Aqib Saleem*, kurš tika attaisnots tiesā un kura rezultātā gāja bojā trīs kopienas locekļi, tostarp divi bērni;

norāda, ka ir izvirzīta prasība, ka neviens policists, kas ir zemāks par policijas augstāko līmeni, nevar izmeklēt apsūdzības pirms lietas reģistrēšanas;

8. pauž bažas par to, ka Pakistānas tiesību akti zaimošanas jomā bieži tiek ļaunprātīgi izmantoti, lai izvirzītu nepatiesas apsūdzības, kas kalpo dažādiem stimuliem, tostarp personisku strīdu izšķiršanai vai ekonomiska labuma gūšanai; tādēļ aicina Pakistānas valdību to pienācīgi ņemt vērā un attiecīgi atcelt likumus par zaimošanu; stingri noraida Pakistānas parlamenta lietu valsts ministra *Ali Khan* paziņojumu, kurā pausts aicinājums uzņemt cilvēkus, kas veic zaimošanu;
9. mudina visus ES un Eiropas diplomātiskos darbiniekus darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu aizsardzību un atbalstu *Shagufta Kausar* un *Shafqat Emmanuel*, tostarp apmeklējot tiesas procesus, pieprasot apmeklēt cietumus un pastāvīgi un apņēmīgi uzrunājot šajā lietā iesaistītās iestādes;
10. aicina dalībvalstis atvieglot ārkārtas vīzu izsniegšanu un piedāvāt starptautisku aizsardzību *Shagufta Kausar*, *Shafqat Emmanuel*, to juristam *Saiful Malook* un citām personām, kas tiek apsūdzētas miermīlīgā viņu tiesību īstenošanā, tostarp cilvēktiesību aizstāvjiem, ja viņiem būtu jāpamet Pakistāna;
11. pauž nopietnas bažas par aizvien biežākajiem tiešsaistes un bezsaistes uzbrukumiem žurnālistiem, akadēmiskajām aprindām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, jo īpaši pret sievietēm un minoritātēm; mudina Pakistānas valdību nekavējoties veikt pasākumus, lai nodrošinātu žurnālistu, cilvēktiesību aizstāvju un reliģisko organizāciju drošību, un veikt ātru un efektīvu izmeklēšanu, lai ievērotu tiesiskumu un sauktu vainīgos pie atbildības;
12. aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) nekavējoties pārskatīt Pakistānas atbilstību VPS+ statusam, ņemot vērā pašreizējos notikumus un to, vai ir pietiekams iemesls sākt procedūru šā statusa pagaidu atcelšanai un no tā izrietošajiem ieguvumiem, un pēc iespējas ātrāk ziņot Eiropas Parlamentam par šo jautājumu;
13. aicina EĀDD un Komisiju izmantot visus to rīcībā esošos instrumentus, tostarp tos, kas formulēti ES pamatnostādnēs par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību, lai palīdzētu reliģiskajām kopienām un izdarītu spiedienu uz Pakistānas valdību darīt vairāk reliģisko minoritāšu aizsardzībai;
14. mudina EĀDD un dalībvalstis turpināt atbalstīt Pakistānu ar tiesu sistēmas reformu un spēju veidošanu, lai nodrošinātu, ka zemākas instances tiesas ir aprīkotas, lai nekavējoties noturētu tiesas procesus aizturētajiem un izbeigtu zaimošanas lietas, kas nav pamatotas ar pietiekami ticamiem pierādījumiem;
15. atzinīgi vērtē starpreliģiju dialogus, kas notiek Pakistānā, un mudina EĀDD un ES delegāciju turpināt atbalstīt Pakistānas Nacionālo miera padomi reliģiju saskaņai, organizējot šādas regulāras iniciatīvas ar reliģiskajiem līderiem, tostarp no reliģiskajām minoritātēm, ko atbalsta reliģiskās organizācijas, pilsoniskās sabiedrības organizācijas, cilvēktiesību un juridisko profesiju pārstāvji un akadēmisko aprindu pārstāvji; turklāt

aicina ES delegāciju un dalībvalstu pārstāvniecības turpināt atbalstīt NVO Pakistānā, kas iesaistītas cilvēktiesību uzraudzībā un atbalsta sniegšanā reliģiskās un ar dzimumu saistītās vardarbības upuriem;

16. mudina Pakistānu pastiprināt sadarbību ar starptautiskām cilvēktiesību struktūrām, tostarp ANO Cilvēktiesību komiteju, lai īstenotu visus attiecīgos ieteikumus un uzlabotu uzraudzību un ziņošanu par progresu starptautisko kritēriju sasniegšanā;
17. uzskata, ka vardarbīgās demonstrācijas un uzbrukumi Francijai nav pieņemami; pauž nopietnas bažas par pret Franciju vērsto noskaņojumu Pakistānā, kura dēļ Francijas valstspiederīgajiem un uzņēmumiem ir uz laiku jāatstāj valsts;
18. atzinīgi vērtē Pakistānas Augstākās tiesas neseno spriedumu aizliegt izpildīt nāvessodu ieslodzītajiem ar garīgās veselības traucējumiem; atkārtoti apliecina Eiropas Savienības stingro nostāju pret nāvessodu visos gadījumos un bez izņēmuma; prasa pilnībā atcelt nāvessodu; aicina Pakistānas varas iestādes mīkstināt spriedumus visām personām, kurām piespriests nāvessods, lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas viņu tiesības uz taisnīgu tiesu, kas ir starptautiski atzītas un aizsargātas konstitūcijā;
19. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Pakistānas valdībai un parlamentam.